9. Enne wanaste läinud üks mäijawoor linna poole, ena ühel mehel olla natuke waewane hobune olnud jäenud teiste maha, no wankre ratas läinud ka katki weel. Meer sõimama, mis kurat ma nüüd takka teha, ena näinud ühe mehe oma juure tulema, meer küsima mis sul wiga on et sa edasi ei saa. Mis kurat sa sest weel küsid, eks sa näe et wankre ratas katki on, teised läksid edasi ma jään maha, no no pole wiga wastas see mees kül ma sind edasi aitan, läinud teise poole tee kraawi toonud sealt terwe wankre kaegumise otsa ja aidanud alla toppida, wana rissu jätnud sinna maha, istunud wankrekassi wiina aami otsa, ja kihutanud edasi teiste järele, hobune olnud wäga tugew. Hakanud teised kahe kesi ka juttu puhuma, wõeras meer rääkinud, et tal on kodu weikane poeg sündinud kui sa warsuud teed sis wõta mind kamma pojale waderiks, meer lubanud, küsinud kuist

tuled ris-titamise päewal ise meile, wõi pean ma sind tulema kusagilt otsima, siis juhatanud teine et nende heinamaal olla üks suur kiwi, kär-kis peremeest sinna kiwi otsa minna ja hüüda „ Metsa Drüdik, ja Paja Peeter. Noh hea kül, peremees rääkinud kodu sulasele et nõnda wiisi lugu oli; mis ma nüüd tahan teha, kuidas tast lahti saada, sest see ei olnud wististe kee gi muu kui wana pagan ise. Ohoo pole wiga ütelnud sulane, kül me tast lahti saame, lase aga mind minna teda kutsuma, tulnud warrade hommiku käte, peremees saatnud sulase waderit kutsuma, sulane läinud heinamaale kiwi otsa hüüdnud, metsa Drüdik, ja paja Peeter, mehike kohe kraps ti wäljas, küsima mis mees sa oled, teine wastu, sa oled lubanud meie peremehe lapsele waderiks tulla nüüd peremeer saatis mind sulle ütlema, miks peremees ise ei tulnud, küsis kiwi alune mees